

[Nyrup Rasmussen]

der debatten var der i hvert fald 2-3 afklaringer, der nu står for os.

For det første er jeg nødt til at sige til statsministeren, at det står klart, at danske lønmodtagere, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, ikke har haft en bedre realindkomstudvikling end beskæftigede lønmodtagere. Jeg har i dag af finansministeren fået bekræftet, at den dagpengesats på 389 kr. om dagen, som trådte i kraft den 4. juli 1988, ikke har ændret sig én krone til dags dato. Derimod har beskæftigede lønmodtagere, som statsministeren vil vide det, naturligvis haft en udvikling.

Jeg har også i dag fået bekræftet, statsminister, at i perioden fra 1982 til 1987-88 har danske arbejdsløse fået forringet deres dagpenge med ca. 12 pct., og de beskæftigede har i gennemsnit fået forbedret deres realløn med ca. 3-3,5 pct.

Så jeg forstår ikke helt statsministerens ord i dag om, at baggrunden for regeringens forslag skulle være, at udviklingen for de arbejdsløse bliver bedre end for de beskæftigede. Det er ganske enkelt ikke rigtigt, og det er ikke i overensstemmelse med den afklaring, der er sket.

Jeg vil også gerne sige til statsministeren: Jeg har ikke hørt et eneste fagligt medlem i Danmark, en eneste lønmodtager, der har sagt: Meningen med, at vi fik en meget smal overenskomstafslutning denne gang, var, at de arbejdsløse nu skulle gå ned i købekraft og levefod. Jeg forstår ikke ræsonnementet; det forholder sig omvendt. Som vi også har debatteret i dag er selve grundtanken med en indkomstpolitik netop, at vi kan opretholde og videreudvikle vores velfærdssamfund. Det er ikke, at man bagefter siger til lønmodtagerne: Dette skal følges op af en forringelse på en lang række sociale og en række andre områder og af levefoden for pensionisternes vedkommende. Det har aldrig været målet, og det er faktisk stik i modstrid med indkomstpolitikens fornemste sigte.

For god ordens skyld skal jeg også sige til statsministeren: Jeg forstod på finansministeren tidligere på dagen, at han var enig med Socialdemokratiet i, at den skønnede lønudvikling de næste to år ligger på ca. 5,5 pct. Det skaber da baggrund for, at man følger op med en rimelig regulering af arbejdsløshedsdagpengene.

Derfor er jeg glad for i dag at kunne notere, at der ikke er flertal for regeringens forslag.

Normalt skal man ikke glæde sig over andres nederlag, statsminister, men jeg glæder mig over, at fornuften har sejret. Jeg glæder mig over, at pensionisterne og de arbejdsløse får udbetalt deres penge fra 1. juli. Jeg glæder mig også over, at ønsket om at standse reguleringen er afvist. Vi kan nu slå fast, at der er flertal imod gennemførelsen af disse lovændringer, og jeg vil gerne på den baggrund på vegne af Socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at der ikke kan skabes flertal for regeringens lovforslag nr. L 243 og L 244, opfordrer Tinget regeringen til at udarbejde forslag til en fremtidig regulering af alle overførselsindkomster i takt med års-lønsudviklingen for de beskæftigede.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 43).

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg skal slutte med at sige til statsministeren, at statsministeren også her tager fejl, når han mener, at Socialdemokratiet eller andre skulle have fraskrevet sig en automatisk regulering. Det er der ikke tale om.

Socialdemokratiet må insistere på, at man ved, hvad man har at holde sig til ved starten af hvert år. Det er en udtrykkelig forudsætning, at vi med den aftale, der måtte blive bragt på plads, sikrer danske arbejdsløse, pensionister og andre en ny ordning, der for alle parter vedkommende er mindst lige så retfærdig som den, vi kender i dag.

Derfor stemmer det, statsminister, der bliver sagt fra ministerens side, ikke med indholdet i den dagsorden, jeg har foreslået, og det stemmer heller ikke med hovedlinjerne i den debat, der har været ført i dag.

Må jeg så slutte med at sige: Jeg beder endnu en gang regeringen og statsministeren overveje den grundtanke, som jeg synes det kniber med at få omsat i praksis. Problemet er ikke, at folkepensionisternes og de arbejdsløses indtægter er for store. Problemet er, at den private eks-